

Maria i Jan Chciukowie (2.2.9.)

Jan Chciuk (2.2.9.), ur. 26.07.1842 r. w Majdanie Zbydniowskim – wg tradycji, w młodości retman flisaków na spławnych szlakach Wisły i Sanu. Po tragicznej śmierci żony, Zofii z Bieleckich, opuścił rodzinne strony. Zamieszkiwał krótko w Chełmnie n. Wisłą i w Toruniu. Uczestnik Powstania Styczniowego - w Polsce Niepodległej ppor., weteran tego Powstania. Wg przekazów rodzinnych należał do partii Langiewicza, brał udział w bitwie pod Małogoszczą. Po powrocie do Majdanu Zbydniowskiego, w r.1867 pojął za żonę Marię z Zielińskich, w rok później przeniósł się do odziedziczonej po rodzicach żony schedy w Dzierdżówce – ówczynie przysiółku Zbydniowa i rozpoczął działalność przedsiębiorczą przy regulacji Sanu i pracach melioracyjnych, początkowo z bratem Michałem (2.2.7.), następnie samodzielnie. Z biegiem czasu stworzył przedsiębiorstwo zajmujące się nadzorem i umacnianiem brzegów odcinków szlaków wodnych na Wiśle i Sanie. Firmę tę przekazał przechodząc w r. 1912 na emeryturę bratankowi, Franciszkowi Chciukowi (2.2.7.4.). Zamieszkał w Przemyślu u córki Józefy Turkowej (2.2.9.2), a tuż przed wybuchem I Wojny Światowej przeniósł się do Drohobycza, gdzie wraz z żoną zamieszkał u syna Michała (2.2.9.3.).

Jan Chciuk zmarł w 1926 roku w Drohobyczu, otoczony szacunkiem jako Pater Familias całej rodziny. Został pochowany na miejscowym cmentarzu.

Źródła: relacje i uzupełnienia -

*Teofil Chciuk (2.2.7.4.2.), Władysława Englertowa (2.2.8.4.2.), Andrzej Chciuk (2.2.9.3.6.),
Władysław Chciuk (2.2.9.3.4.), Maria Dymnicka (2.2.9.10.).*

Fotografie - ze zbioru Katarzyny Szybalskiej - Kotyni.